

HOSPES (Främling)

Eva Tidner 1993

Hospes, quid mihi occultas
oculis tuis nigris?
Sis mihi lux et nocte dux,
sed tamen es
hospes. Sic tibi sentio. –
Te oro, ut ego sciam,
quis videaris.
Hox explicare necesse (e)st.
Ut ridet nobis Mona Lisa clam
sic tibi aliquid secretum est.
Video stellas.
Commoves procellas in me.
Trans caelum ibi est aeternitas,
si mecum invenire hanc nunc vis.
Debés incohare
et viam monstrare. Haec nox
transmittit sensus quibus confide.
Sic amor noster alienus fit, numquam.

Nox adest tibi et mihi.
Ne cogitemus mundum.
Liceat ire, semper venire prope te!
Ut ridet nobis etc.

Främling, vad döljer du för mig
i dina mörka ögon,
en svag nyans av ljus nånstans,
men ändå en
främling, så känner jag för dig,
jag ber dig, låt mig få veta,
vem vill du vara,
kan du förklara det för mig?
Som Mona Lisa har sitt leende,
så döljer också du en hemlighet.
Stjärnor, jag ser dom,
vill gärna ta ner nå'n till dig.
Där bortom himlen finns en evighet,
om du vill upptäcka den här med mig.
Ta första stegen
och visa mig vägen i kväll.
en känsla och jag litar på den.
se'n blir vår kärlek aldrig främmande igen.

Natten finns till för dig och mig
glöm det som är omkring oss.
Låt mig få komma, låt mig få vara nära dig.
Som Mona-Lisa etc.